

Изгубениятъ диамантъ

Младиятъ търговец Жакъ неочаквано загуби всичкото си богатство.

Отчаенъ отъ живота, той замина съ цѣлото си семейство за Африка при единъ свой приятелъ, който го назначи управителъ на имота му.

Жакъ взе съ тѣхъ и сирачето Доминикъ, което отъ дълго време живѣеше у тѣхъ. То бѣше нераздѣленъ другаръ на единствената имъ дъщеря Роза.

Следъ 2 години Жакъ напусна службата при приятеля си и нае да обработва едно малко стопанство. Всички отъ дома се заловиха за работа. Възрастнитѣ вършеха тежката работа въ стопанството, а децата, Роза и Доминикъ, имъ помагаша.

Единъ день, като копаеха на едно каменисто мѣсто въ полето, тѣ изровиха единъ голѣмъ диамантъ.

Жакъ взе скъпоценния камѣкъ и веднага замина въ града, за да провѣри чрезъ вещи лица дали е истински. Още когато го показва на познавателѣ, тѣ останаха поразени. И по цвѣтъ и по голѣмина диамантътъ бѣше единъ отъ рѣдкитѣ. Жакъ даде да го излѣскайтъ, постави го въ хубава кутия и се върна дома.

Цѣлото семейство бѣше въ голѣма радостъ. То притежаваше вече голѣмо богатство.

Но скоро се случи нещастие. Мжжътъ и жената излѣзоха на разходка съ файтонъ. Конетѣ се подплашиха и хукнаха като луди. Колата се преобърна и двамата съпрузи паднаха на земята и се нараниха зле. Веднага ги откараха въ близката болница, дето следъ нѣколко часа издѣхнаха и двамата.

Роза и Доминикъ останаха съвсемъ сами. Единственъ близъкъ човѣкъ имъ бѣше тѣхната стара готвачка, която не преставаше да ги утешава.

Нѣколко дни следъ нещастieto, Доминикъ каза на Роза:

— Опасно е да държимъ диаманта при насъ тукъ срѣдъ полето. По-добре ще е да го отнесемъ въ града и го предадемъ на татковия ти приятелъ, Пиеръ, да го пази.